

Climate Change Detection and Green House Gases Attribution to it Using AOGCMs Models and Two-Dimensional Normal Distribution (Case Study; Large Karoon River Basin)

N. Zohrabi^{1*}, A.R. Massahbavani², A.Telvari³
and H. Sedghi⁴

Abstract

In most climate change studies, the first step is to detect climate change and to attribute the causes. In this study we attempt firstly to detect the trends of temperature and precipitation of Large Karoon basin in and secondly discover the main cause(s) of the detected trends (e.g. trends due to internal forcing or greenhouse gasses). Then the range of variability due to internal forcing such as interactions between each elements of climate system (e.g. atmosphere, biosphere, cryosphere and ...). The temperature and precipitation of control runs of two different AOGCMs (HadCM3 and CGCM3) were extracted from IPCC website that contains 1000-year of monthly data. Based on these data, the range of internal variability of temperature and precipitation of the basin were calculated using two-dimensional normal distribution. Results showed that, with 95% confidence the temperature anomaly of the basin is less than 1.5°C and the precipitation anomaly is less than 70%. The range of internal variability was compared with the observed temperature and precipitation anomalies of Karoon basin in past periods. The results showed that for the past 50 years, the trend of temperature is positive and the trend of precipitation is negative. On the other hand the recent years are located outside the range of internal variability which means the impact of climate change on Karoon basin is meaningful for these years.

Keywords: Internal climate variability, Climate change, HadCM3 and CGCM3 Models, Climate Variable, Large Karoon basin.

Received: January 9, 2010

Accepted: February 19, 2013

آشکارسازی تغییر اقلیم و نسبت دهی آن به گازهای گلخانه‌ای با استفاده از مدل‌های گردش عمومی اقیانوس- اتمسفر و توزیع نرمال دو متغیره در حوزه آبریز کارون بزرگ

نرگس ظهربابی^{۱*}، علیرضا مساح بوانی^۲، عبدالرسول تلواری^۳
و حسین صدقی^۴

چکیده

در اکثر مطالعات تغییر اقلیم، معمولاً اولین سوال پیش روی محققین، آشکارسازی تغییر اقلیم منطقه مطالعاتی در دوره‌های گذشته و نسبت دهی آن به گازهای گلخانه‌ای می‌باشد. در این تحقیق در نظر است آشکارسازی و نسبت دهی تغییر اقلیم به جهت تفکیک تغییر اقلیم ناشی از گازهای گلخانه‌ای نسبت به نوسانات درونی در حوضه کارون بزرگ انجام گیرد. بدین منظور در ابتدا لازم بود تا محدوده تغییرات متغیرهای اقلیمی منطقه، ناشی از اندرکنش بین سیستم‌های اقلیم زمین (اتمسفر، بیوسfer، و ...) محاسبه شود. برای این کار از آمار درازمدت (۱۰۰۰ ساله) دما و بارش حاصل از اجزای کنترال (ثابت ماندن گازهای گلخانه‌ای) مدل‌های (CGCM3، HadCM3) AOGCM در حوضه کارون بزرگ استفاده شد. سپس بر اساس توزیع نرمال دو متغیره، محدوده نوسانات درونی سالانه اقلیم منطقه مورد مطالعه به صورت نمودارهای دو بعدی دما - بارندگی ترسیم گردید. در ادامه به منظور آشکارسازی تغییر اقلیم در دوره‌های گذشته در حوضه کارون بزرگ و نسبت دهی آن به گازهای گلخانه‌ای، مقادیر آنومالی سالانه دما و بارندگی مشاهداتی ایستگاه‌های مختلف حوضه با محدوده نوسانات درونی اقلیم منطقه مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی برای نیم قرن اخیر نسبت به دوره پایه هر یک از قسمت‌های حوزه آبریز کارون بزرگ، نشان از روند افزایشی دما و کاهش بارندگی دارد. از طرف دیگر به احتمال ۹۵ درصد، مقادیر آنومالی نوسانات درونی توانم دما - بارندگی در حوضه کارون بزرگ به ترتیب کمتر از ۱/۵ درجه سانتی‌گراد و کمتر از ۷۰ آنومالی می‌باشد. که در تمامی قسمت‌های حوضه کارون بزرگ تقریباً سال‌های انتهائی این دوره در خارج از محدوده نوسانات درونی اقلیم قرار گرفته و نشان‌دهنده معنی‌دار بودن تغییر اقلیم در این سال‌ها می‌باشد.

کلمات کلیدی: نوسانات درونی اقلیم، تغییر اقلیم، مدل‌های HadCM3 و CGCM3، متغیرهای اقلیمی، حوضه کارون بزرگ

تاریخ دریافت مقاله: ۱۹ دی ۱۳۸۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۱ اسفند ۱۳۹۱

۱- Assistant Professor, Irrigation and Drainage Dept., Science and Research Branch, Islamic Azad University, Khuzestan, Ahvaz,Iran, Email: n.zohrabi@khouzestan.srbiau.ac.ir

2- Assistant Professor, Irrigation and Drainage Engineering Dept.,College of Aburayhan, University of Tehran, Tehran, Iran

3- Assistant Professor,Civil Engineering Dept., Islamic Azad University, Ahvaz branch, Ahvaz, Iran

4- Professor, Water and Sciences Engineering, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran,Iran

*- Corresponding Author

- استادیار گروه آبیاری و زهکشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز، ایران

- استادیار گروه مهندسی آبیاری و زهکشی پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

- استادیار گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران

- استاد گروه علوم و مهندسی آب - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

- نویسنده مسئول

۱- مقدمه

Zhenmei et al. (2008) در تحلیل تأثیرات تغییر اقلیم بر جریان رودخانه در شمال چین، به بررسی روند تغییرات جریان سالانه در ۵۰ سال گذشته با استفاده از آزمون منکندها پرداختند و تخمین زدند که تغییر اقلیم باعث کاهش متوسط جریان سالانه به میزان ۶۴ درصد و همچنین کاهش بارندگی شده است. همچنین میزان حساسیت جریان به تغییر در میزان بارندگی بیش از تبخیر است می‌باشد.

برای آشکارسازی تغییر اقلیم در دوره‌های گذشته، با استفاده از آزمون روند من-کنдал و یا روش‌های مشابه، گرچه بررسی وجود روند در داده‌ها امکان پذیر است. ولی ضعف عمدۀ آن این می‌باشد که ممکن است روند اثبات شده مربوط به نوسانات درونی اقلیم منطقه بوده و ارتباطی به عوامل گازهای گلخانه‌ای نداشته باشد. در این راستا رویکرد تحقیق مساح بوانی (۱۳۸۵) بر حوزه آبریز زاینده‌رود، محدوده نوسانات درونی اقلیم حوضه را به خوبی مشخص می‌نماید. ولی نادیده گرفتن عدم قطعیت در محاسبات نوسانات درونی اقلیم از یکسو و عدم مقایسه وضعیت داده‌های مشاهداتی با محدوده نوسانات بدست آمده، آشکارسازی تغییر اقلیم و نسبتدهی آن به گازهای گلخانه‌ای، را میسر نمی‌سازد. در تحقیق حاضر در نظر است آشکارسازی تغییر اقلیم در دوره‌های گذشته با در نظر گرفتن اختلاف موجود در محاسبه نوسانات طبیعی و چگونگی نسبت دهی آن به گازهای گلخانه‌ای شرح داده شود.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- منطقه مورد مطالعه

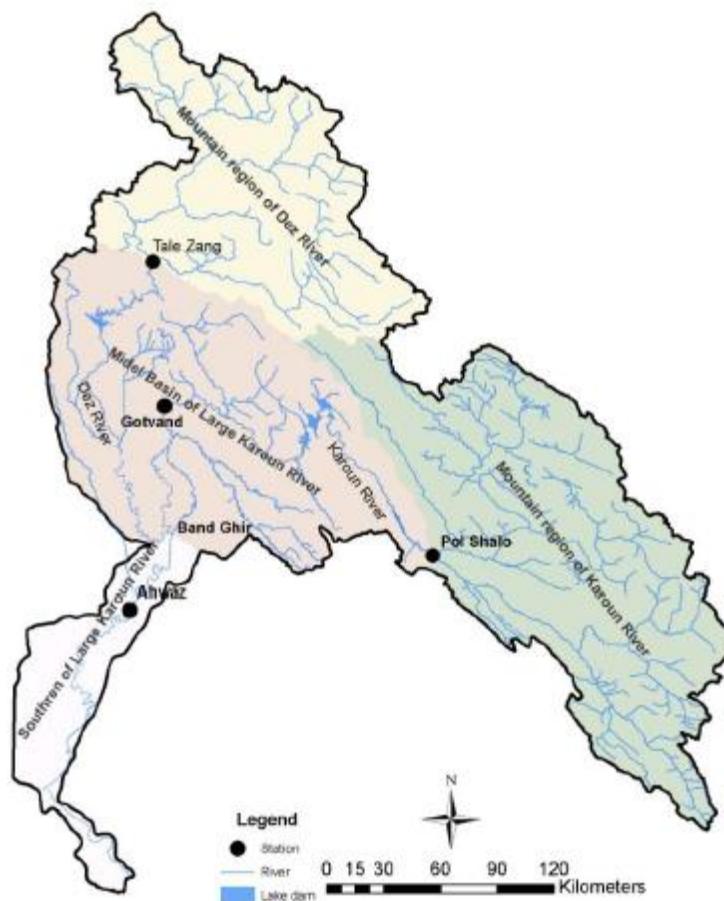
حوضه کارون بزرگ در جنوب غربی ایران واقع شده است و به دلیل در بر گرفتن بزرگترین پتانسیل آبی کشور، واحد بیشترین و عظیم‌ترین طرح‌های آبی کشور ایران می‌باشد. مساحت این حوضه ۶۷۲۵۷ کیلومتر مربع است که حدود ۵ درصد از مساحت کل ایران را شامل می‌شود. از این مساحت، ۶۷ درصد آن را مناطق کوهستانی و ۳۳ درصد مابقی را دشت‌های مرتفع تشکیل داده است. دو شاخه عمده آن یعنی کارون و دز پس از طی مسیرهای پر پیچ و خم کوهستانی بطور جداگانه وارد دشت خوزستان شده و در محل بند قیر واقع در ۵۰ کیلومتری شمال اهواز به یکدیگر متصل می‌شوند و در نهایت به خلیج فارس می‌ریزد (شکل ۱).

تنوع اقلیمی در حوضه کارون بزرگ بسیار گستردگی بوده و در آن انواع اقلیم‌های خشک بیابانی، نیمه‌خشک، نیمه‌مرطوب، مرطوب، خیلی

عوامل مختلفی باعث برهم خوردن شرایط حاکم بر اجزاء مختلف سیستم اقلیمی کره زمین می‌شود که می‌تواند تأثیراتی را بر اجزاء دیگر داشته باشد. این عوامل به دو بخش عوامل درونی و خارجی قابل تقسیم می‌باشند. به تغییراتی که نتیجه واکنش‌های درونی بین اجزاء سیستم اقلیم می‌باشد، نوسانات درونی^۱ اطلاق می‌شود که از آن جمله می‌توان به پدیده الینو و انسو اشاره کرد (Wang and Schimel, 2003; Hegerl et al., 2007) دیگر تابش‌های خورشیدی و فعالیت‌های آتش‌شانی به عنوان دو عامل طبیعی خارجی بر سیستم اقلیم کره زمین تأثیر می‌گذارند. به این مجموعه باهم، نوسانات طبیعی^۲ اقلیم اطلاق می‌گردد. از طرفی عاملی به صورت غیر طبیعی بر سیستم اقلیم کره زمین تأثیر گذار است افزایش گازهای گلخانه‌ای می‌باشد. به عقیده بسیاری از دانشمندان علت اصلی گرمای سطح زمین نیز افزایش غلظت این گازها می‌باشد (Wang and Schimel, 2003; Hegerl et al., 2007; Baede et al., 2001). این افزایش سبب می‌شود تا امواج فروسرخ گسیل شده از زمین بیش از پیش توسط گازهای گلخانه‌ای جذب شده و باعث گرمتر شدن اتمسفر کره زمین شود که بنویه خود بر وضعیت اجزاء دیگر سیستم اقلیم تأثیر گذشته و پدیده تغییر اقلیم را موجب می‌گردد (Baede et al., 2001).

بر اساس چهارمین گزارش ارزیابی IPCC در سال ۲۰۰۷ روند افزایشی متوسط دمای کره زمین طی (۱۹۰۶-۲۰۰۵) درجه سانتی‌گراد می‌باشد. این مقدار حدود ۰/۷۴ (۰/۹۲-۰/۵۶) درجه سانتی‌گراد می‌باشد. این مقدار نسبت به ۰/۶ (۰/۴-۰/۸) درجه سانتی‌گراد ارائه شده در سومین گزارش ارزیابی IPCC مربوط به سال‌های (۱۹۰۱-۲۰۰۰)، افزایش را نشان می‌دهد. بر اساس همین گزارش از سال ۱۹۰۰ تا ۲۰۰۵ بارندگی در بخش‌های شمالی و جنوبی آمریکا، شمال اروپا، شمال و مرکز آسیا بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش داشته است اما در برخی مناطق ساحلی همچون سواحل مدیترانه، جنوب آفریقا و قسمت‌هایی از جنوب آسیا کاهش یافته است. همچنین در سطح جهانی از دهه ۱۹۷۰ به بعد وقوع خشکسالی‌ها افزایش یافته است.

چن و همکاران (Chen et al., 2007) در بررسی روندهای موجود در داده‌های مشاهداتی متغیرهای اقلیمی و واکنش رواناب به این تغییرات در حوضه هانجینگ چین با استفاده از آزمون منکندها نشان دادند که بارندگی روندی نداشته اما درجه حرارت روند افزایشی قابل ملاحظه داشته است. همچنین متوسط جریان سالانه، بهاره و زمستانه روندی نزولی داشته است. در تحقیقی دیگر،

شکل ۱- حوزه آبریز کارون بزرگ

می‌توان به نواحی مختلف همان بخش نسبت داد. ولی کلاً هدف تحلیل منطقه‌ای نبوده است و صرفاً به دلیل ذکر شده در هر بخش یک ایستگاه معرف در نظر گرفته شده است.

شکل‌های ۲ و ۳ تغییرات متوسط درجه حرارت و بارندگی سالانه در ایستگاه‌های منتخب حوضه کارون بزرگ را نشان می‌دهند. بررسی روند تغییرات درجه حرارت متوسط سالانه در قسمت‌های مختلف حوضه حاکی از افزایش در متوسط سالانه درجه حرارت می‌باشد.

۲-۲- شبیه‌سازی متغیرهای اقلیمی در دوره‌های گذشته توسط مدل‌های CGCM3 و HadCM3

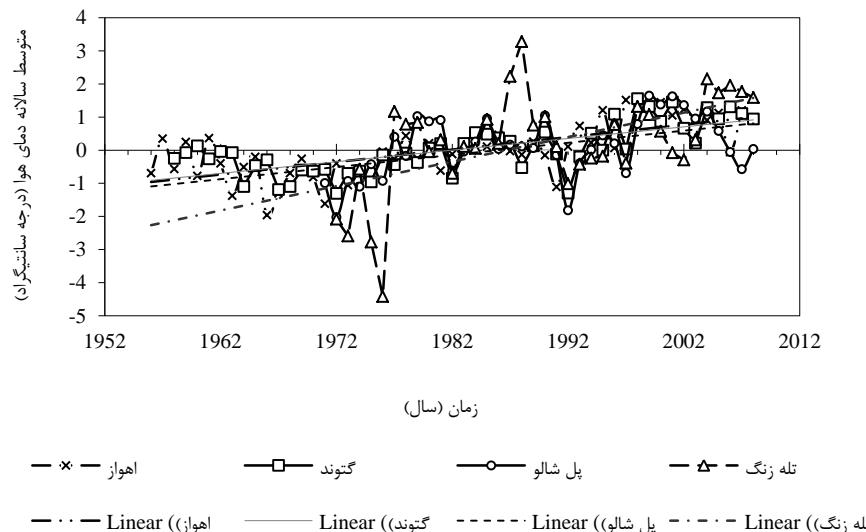
یکی از روش‌های پیش‌بینی نوسانات درونی اقلیم یک منطقه، بررسی سری‌های زمانی متغیرهای اقلیمی در یک دوره آماری بلندمدت (بیش از چند صد سال) است. به دلیل عدم وجود داده‌های مشاهداتی بلند مدت در مناطق مختلف دنیا، راه جایگزین استفاده از شبیه‌سازی‌های مدل‌های آماری می‌باشد.

مرطوب مدیترانه‌ای و سرد مرطوب یافت می‌شود. رژیم بارش این حوضه، مدیترانه‌ای می‌باشد؛ به این مفهوم که فصل خشک منطبق بر تابستان و فصل بارندگی متمرکز بر زمستان است. حدود ۹۶ درصد بارش‌ها در فاصله ماه‌های آبان تا آذر اردیبهشت رخ می‌دهد که از ۱۸۰۰ میلی‌متر در سال در ارتفاعات تا ۱۵۰ میلی‌متر در سال در نواحی پست جلگه‌ای متغیر است (Jamab, 1999). برای این تحقیق ۴ ایستگاه مطابق جدول ۱ انتخاب گردید که می‌توانند به شکلی معرف بخش‌های مختلف حوضه مطابق زیر باشند.

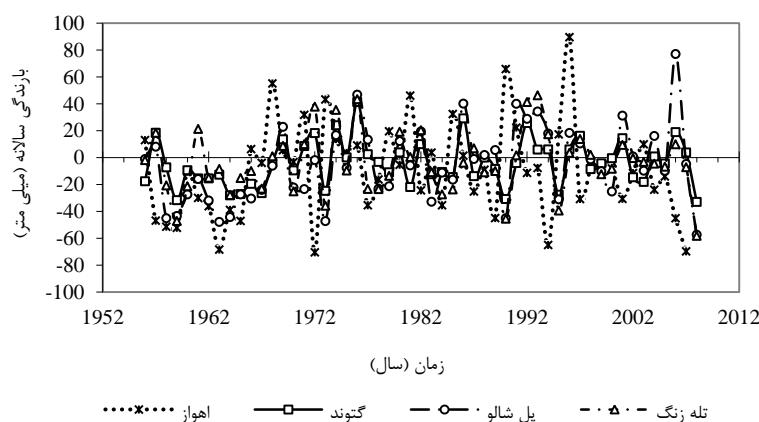
باید ذکر شود که هدف این مقاله تحلیل منطقه‌ای نبوده است و هر کدام از این ایستگاه‌ها به عنوان معرف بخش‌های مختلف در نظر گرفته شده‌اند البته طول دوره آماری موجود هر کدام نیز در انتخاب موثر بوده چون هدف این بوده که نیم قرن اخیر را پوشش دهند. لازم به توضیح است که در اکثر مطالعات مربوط به حوضه کارون بزرگ معمولاً این تقسیم‌بندی ۴ گانه صورت می‌گیرد (Jamab, 1999; Arab, 2009). چرا که به دلیل طبیعت منطقه رفتار اقلیمی و هیدرولوژیکی مربوط به هر بخش یا قسمت را نسبتاً

جدول ۱- مشخصات ایستگاه‌های هواشناسی منتخب در حوضه کارون بزرگ

شروع دوره آماری	نوع ایستگاه	ارتفاع از سطح دریا (متر)	موقعیت جغرافیایی (عرض* طول)	نام ایستگاه	حوضه آبریز
۱۹۵۶-۲۰۰۸	بارانسنجی و تبخیرسنجی	۷۰۰	۵۰° ۰'۸"- ۳۱° ۴۵'	پل شالو	شمال حوزه آبریز کارون
۱۹۵۶-۲۰۰۸	بارانسنجی و تبخیرسنجی	۴۸۰	۴۸° ۴۶'- ۳۲° ۴۹'	تله زنگ	شمال حوزه آبریز دز
۱۹۵۶-۲۰۰۸	بارانسنجی و تبخیرسنجی	۱۴۰	۴۸° ۴۹'- ۳۲° ۱۵'	گتوند	حوضه میانی
۱۹۵۶-۲۰۰۸	سینوپتیک	۲۲/۵	۴۸° ۴۰'- ۳۱° ۲۰'	اهواز	بخش جنوبی

شکل ۲- آnomالی درجه حرارت متوسط سالانه نسبت به متوسط دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ در ایستگاه‌های منتخب حوضه کارون بزرگ

شکل ۳- آnomالی بارندگی سالانه نسبت به متوسط دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ در ایستگاه‌های منتخب حوضه کارون بزرگ

بارندگی مورد بررسی قرار می‌گیرد. از سویی دیگر به منظور محاسبه محدوده نوسانات درونی اقلیم خوبه مورد مطالعه، طول دوره‌های آماری موجود ایستگاهها کافی نمی‌باشد. همچنین احتمالاً داده‌های مشاهداتی در چند دهه اخیر تحت تأثیر نیروی تابشی حاصل از افزایش گازهای گلخانه‌ای قرار گرفته و امکان جدا سازی نوسانات درونی از تغییر اقلیم در آن‌ها مشکل می‌باشد. بنابراین، برای نشان دادن وضعیت نوسانات درونی در هر منطقه از آمار دراز مدت (۱۰۰۰ ساله) حاصل از اجرای کنترلی مدل‌های AOGCM استفاده می‌شود (Ruosteenoja et al., 2002) که در بخش قبل به آن پرداخته شد. برای بررسی محدوده نوسانات درونی دو متغیر دما و بارش منطقه مورد مطالعه، ابتدا آنومالی سری زمانی سالانه آن‌ها نسبت به میانگین دوره پایه (۱۹۷۱–۲۰۰۰) (آنومالی دما عبارت است از اختلاف دما از یک دمای مینا و آنومالی بارندگی عبارتست از نسبت اختلاف بارندگی از یک بارندگی مینا) محاسبه می‌شود. سپس فرض می‌شود که سری زمانی این دو متغیر از توزیع نرمال دو متغیره تبعیت می‌کند. با این فرض رابطه حاکم بر توزیع نرمال دو متغیره آنومالی دما و بارندگی به صورت زیر خواهد بود (Von Storch and Zwiers, 2002)

$$\frac{1}{1-\rho^2} \left\{ \frac{T'^2}{\sigma_T^2} - 2\rho \frac{T'}{\sigma_T} \frac{R'}{\sigma_R} + \frac{R'^2}{\sigma_R^2} \right\} = \chi^2 \quad (1)$$

در این رابطه T' و R' به ترتیب برابر آنومالی دما و بارندگی، σ_T و σ_R به ترتیب برابر انحراف معیار دما و بارندگی و ρ همبستگی بین آنومالی دما و بارندگی می‌باشد. مقدار χ^2 از توزیع مرربع کای با درجه آزادی ۲ تبعیت می‌کند که معمولاً برای سطح ۹۵٪ اطمینان از جداول مربوط استخراج می‌شود ($\chi^2 = 5.99$, $df=2$, ۹۵% $\rightarrow \chi^2 = 5.99$). با ترسیم رابطه (1) برای سطح ۹۵ درصد اطمینان، مدارهای بیضی مانندی حاصل می‌گردد که محدوده درون آن نمایانگر محدوده مربوط به نوسانات درونی سیستم اقلیم منطقه برای متغیرهای دما و بارندگی و محدوده خارج از آن نشان‌دهنده تغییرات مربوط به عواملی به غیر از آن می‌باشد (مساح بوانی، ۱۳۸۵).

۳- نتایج و بحث

۳-۱- تقریب سالانه نوسانات درونی سیستم اقلیم در منطقه مورد مطالعه

همانطور که در قسمت‌های قبل اشاره شد به منظور بررسی محدوده نوسانات درونی سیستم اقلیم، داده‌های سری زمانی ۱۰۰۰ ساله دما و بارندگی از اجرای کنترلی مدل‌های HadCM3 و CGCM3 تهیه گردید. با محاسبه میزان اختلاف سری‌های زمانی بدست آمده از

در حال حاضر معتبرترین ابزار جهت تولید متغیرهای اقلیمی، استفاده از شبیه‌سازی‌های مدل‌های سه بعدی جفت شده اقیانوس - اتمسفر گردش عمومی جو (AOGCM^۳) می‌باشد (Wilby and Harris, 2006; Mitchell, 2003; Lane et al. 1999). در این تحقیق نیز به منظور شبیه‌سازی این متغیرها برای دوره گذشته از این مدل‌ها استفاده شده است. این مدل‌ها بر پایه قوانین فیزیکی که بوسیله روابط ریاضی ارائه می‌شوند، استوار می‌باشند. این روابط در یک شبکه سه بعدی در سطح کره زمین حل می‌گردند. به منظور شبیه‌سازی اقلیم کره زمین فرایندهای اصلی اقلیمی (اتمسفر، کربوسفر، بیوسفر و هیدروسفر) در مدل‌های فرعی جداگانه شبیه‌سازی می‌شوند. تا کنون مدل‌های گردش عمومی مختلف در مراکز تحقیقاتی توسعه و طراحی شده است. از آن جمله می‌توان به مدل‌های UKMO_HadCM3, CCCma, CGCM3, GFDL_CM2, CM2.1, IPCC-IPCC NCAR_PCM, CCSM3, CSIRO-MK3 (AR4, 2007) خروجی‌ها در این مدل‌ها، از خروجی‌های دو مدل CGCM3^۴ و HadCM3^۵ که داده‌های آنها به ترتیب در مقیاس ۳/۷۵ (عرض جغرافیایی) در ۳/۷۵ (طول جغرافیایی) و ۲/۵ (عرض جغرافیایی) در ۳/۷۵ (طول جغرافیایی) می‌باشد، استفاده شده است. اطلاعات مربوط به این مدل‌ها برای محدوده نوسانات درونی مستقیماً از سایت (http://www.ipcc-data.org/) IPCC تهیه شده است.

در نوع خاصی از شبیه‌سازی‌های انجام شده توسط این مدل‌ها، مقدار گازهای گلخانه‌ای در طول زمان شبیه‌سازی در سطح مقادیر مشاهداتی آن در سال ۱۸۵۰ ثابت نگه داشته می‌شود. در این شبیه‌سازی، که به اجرای کنترل^۶ مشهور می‌باشد، معمولاً متغیرهای اقلیمی تحت یک دوره ۱۰۰۰ ساله شبیه‌سازی می‌شوند. بدیهی است، بدليل ثابت ماندن مقادیر گازهای گلخانه‌ای در این شبیه‌سازی‌ها سری زمانی متغیر مورد مطالعه تنها تحت تأثیر عوامل درونی سیستم اقلیم قرار گرفته و نتیجتاً مشخص کننده نوسانات درونی سیستم اقلیم می‌باشد. در صورتی که فرض شود در دوره‌های آتی (صد سال آینده) تغییری در میزان عوامل خارجی (تابش خورشیدی و فعالیت‌های آتشنشانی) رخ ندهد، می‌توان گفت این شبیه‌سازی بیانگر نوسانات طبیعی اقلیم نیز می‌باشد. (مساح بوانی، ۱۳۸۵, Oldenborgh et al., 2005; Lambert et al., 2005,

۳-۲- محاسبه نوسانات درونی اقلیم

به منظور تفکیک تغییر اقلیم ناشی از گازهای گلخانه‌ای نسبت به نوسانات درونی، در ابتدا محدوده نوسانات مربوط به دو متغیر دما و

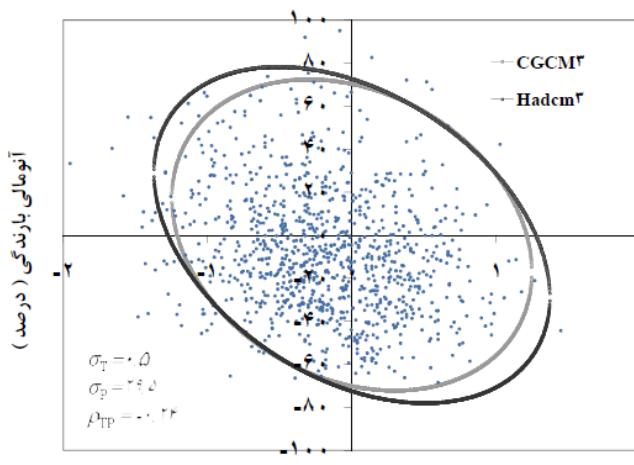
محدوده نوسانات طبیعی متغیرهای اقلیمی که به وسیله داده‌های ۱۰۰۰ ساله محاسبه می‌گردد در مناطق همچوار دارای تغییرات جزئی بوده و استفاده از یک سلول کافیست به عبارت دیگر می‌توان برای کل حوضه کارون بزرگ یک محدوده نوسانات طبیعی را در نظر گرفت (Hulme and Brown 1998).

پس از مشخص شدن محدوده نوسانات درونی اقلیم منطقه مورد مطالعه به منظور بررسی معنی دار بودن تغییر اقلیم در نیم قرن اخیر (نسبت دهی آن به گازهای گلخانه‌ای)، مقادیر این نوسانات، با آنومالی سالانه دما و بارندگی مشاهداتی در هر یک ایستگاه‌های ذکر شده حوضه کارون بزرگ مقایسه گردید. شکل‌های (۵) و (۶) روند دو متغیره آنومالی دما و بارندگی طی دوره آماری که حدود نیم قرن است به همراه محدوده نوسانات درونی اقلیم را نشان می‌دهد (نقاط آمده در شکل‌ها). مشابه آنچه برای داده‌های کنترل مدل‌های AOGCM انجام شد، داده‌های این دوره نیز نسبت به دوره ۲۰۰۰ – ۱۹۷۱ نرمال شده‌اند و نقاط مربع در شکل به دوره ده سال آخر اشاره دارد.

با توجه به آن که محدوده درون هر یک از بیضی های ترسیم شده نشان دهنده محدوده نوسانات درونی توام دما و بارندگی منطقه مورد مطالعه می باشد. بنابر این در صورتی که نقطه ای در خارج از این محدوده قرار گیرد نشان دهنده این مطلب است که تعییرات دما - بارندگی حاصل، وابسته به عواملی غیر از نوسانات درونی سیستم اقلیمه منطقه خواهد بود.

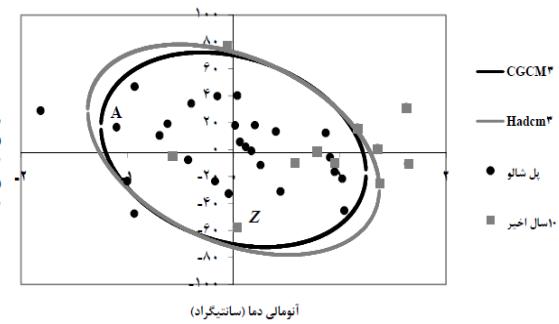
میانگین ۳۰ ساله دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰، سری زمانی آنومالی نوسانات طبیعی ۱۰۰۰ ساله برای هر متغیر بطور جداگانه محاسبه گردید. دوره ۳۰ ساله بدین دلیل انتخاب شده است که اولاً دوره نرمال توصیه شده توسط سازمان جهانی هواشناسی (WMO)^۷ بوده و ثانیاً این دوره معقولی برای نمایش دادن نوسانات اقلیمی یک منطقه می‌باشد. نهایتاً برای سری زمانی آنومالی سالانه، مقادیر انحراف معیار دما و

بارندگی و همبستگی بین این دو متغیر محاسبه شد. در ادامه بر اساس توزیع نرمال دو متغیره (رابطه ۱) محدوده نوسانات درونی سالانه اقلیم منطقه مورد مطالعه با در نظر گرفتن محدوده درصد ۹۵ اطمینان محاسبه شده و بصورت نمودارهای دو بعدی دما- بارندگی ترسیم گردید (شکل ۴). در این شکل محور افقی تغییرات دما و محور عمودی تغییرات بارندگی را نسبت به دوره پایه نشان می دهد. همانطور که از این شکل مشخص است، اکثر نقاط که مشخص کننده آنومالی سالانه می باشند، در درون بیضی های ترسیم شده قرار گرفته و در غیر این صورت نیز نزدیک به محیط بیضی می باشند. این بدان معنی است که محدوده نوسانات اقلیمی منطقه به خوبی توسط بیضی ها ترسیم شده است. همچنان در مجموع شکل ترسیم شده بدليل چولگی کم، نشان از قابل قبول بودن فرض توزیع نرمال دو متغیره دما و بارندگی، برای به تصویر کشیدن محدوده نوسانات درونی سیستم اقلیم منطقه مورد مطالعه دارد. از طرف دیگر همپوشانی خوب محدود بدبست آمده از هر کدام از دو مدل نشان از عدم معنی داری اختلاف در آنها دارد. بر این اساس می توان نتیجه گرفت که به احتمال ۹۵ درصد مقادیر آنومالی نوسانات درونی توان از - بارندگی در حوضه کارون بزرگ به ترتیب کمتر از $1/5$ درجه سانتی گراد و کمتر از 70 درصد می باشد. لازم به توضیح است که

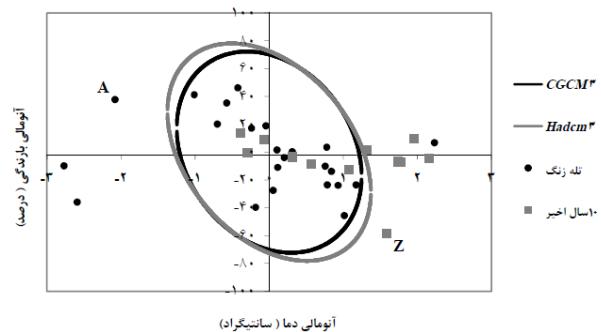

شکل ۴- نمودار نوسانات درونی سالانه دما - یا، ندگم، در حوضه کارون بزرگ

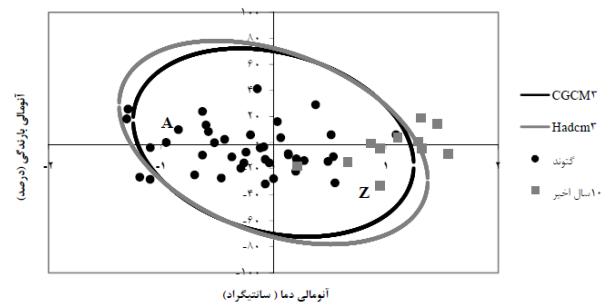
با توجه به اینکه نقطه A سال ابتدایی و نقطه Z سال انتهایی دوره آماری ایستگاه است، نتایج روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی برای نیم قرن اخیر نسبت به دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ هر یک از ایستگاهها در شکل های (۵) الی (۸) نشان داده شده است. به عبارتی روند افزایشی دما و کاهش بارندگی در تمامی ایستگاههایی که در قسمت های مختلف حوزه آبریز کارون بزرگ قرار دارند مشاهده شده و همچنین تقریباً سال های انتهایی این دوره در خارج از محدوده نوسانات درونی اقلیمی قرار گرفته که نشان دهنده معنی دار بودن تغییرات (وابسته بودن این تغییرات به افزایش گازهای گلخانه ای) در این سال ها می باشد. کما اینکه خشکسالی های اتفاق افتاده در سال های انتهایی خود می تواند موضع باشد. در این میان، سال های آبی ۷۸-۷۹، ۸۰-۸۱، ۸۶-۸۷، ۲۰۰۱، ۷۹-۸۰ و ۲۰۰۸ سال های بسیار خشکی بوده اند. بررسی تغییرات میزان بارندگی سالانه در ایستگاههای معرف قسمت شمالی حوضه کارون و ذ (پل شالو و تله زنگ) در این سال ها نشان دهنده بیش از ۵۰ درصد کاهش در بارندگی نسبت به شرایط نرمال است که با توجه به زیاد بودن حجم بارش ها در این قسمت از حوضه نسبت به بخش های پایین دست، تاثیر قابل توجهی بر کاهش آوردهای حوضه به ویژه در بالا دست سد ذ و کارون ۳ داشته است.

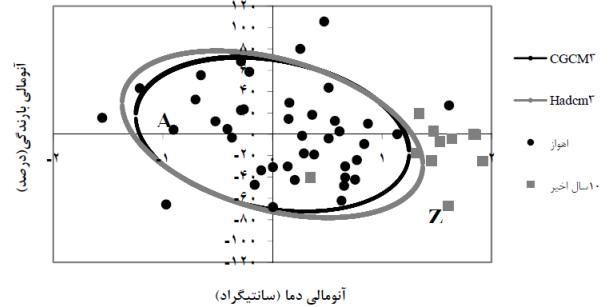
شکل ۵ - روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی نیم قرن اخیر نسبت به دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ (پل شالو)

شکل ۶ - روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی نیم قرن اخیر نسبت به دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ (تله زنگ)

شکل ۷ - روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی نیم قرن اخیر نسبت به دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ (گتوند)

شکل ۸ - روند دو بعدی آنومالی دما و بارندگی نیم قرن اخیر نسبت به دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۰ (آهواز)

استنتاج است. به طور کلی روش استفاده شده در این تحقیق می‌تواند جایگزین روش‌های متداول استفاده تنها از آزمون‌های روند در داده‌ها (مثلاً من-کنдал) در تحقیقات آشکارسازی تغییر اقلیم در دوره‌های گذشته شود.

Hulme M and Brown O (1998) Portraying climate scenario uncertainties in relation to tolerable regional climate change, *Climate Research* 10: 1-14.

Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), (2007) The Synthesis Report, Observed changes in climate and their effects, *Climate Change* 1, 30.

Jamab (1999) Comprehensive assessment of national water resources: Karoun And Dez River Basin, JAMAB Consulting Engineers in Association with Ministry of Energy, Iran. (In Farsi).

Lambert FH, Gillett NP, Stone DA and Huntingford C (2005) Attribution studies of observed land precipitation changes with nine coupled models, *Geophysical Research Letters* 32(18): 1-4.

Lane ME, Kirshen PH and Vogel RM (1999) Indicators of impact of global climate change on U.S. water resources, ASCE, *Journal of Water Resources Plan and Management* 125(4): 194-204.

Mitchell TD (2003) Pattern Scaling: An examination of the accuracy of the technique for describing future climates, *Climatic Change* 60: 217-242.

Oldenborgh GJ, Philip SY and Collins M (2005) El Niño in a changing climate: a multi-model study, *Ocean Science* 1: 81-95.

Ruosteenoja K, Carter TR, Jylhä K and Heikki T (2002) Future climate in world regions: an intercomparison of model-based projections for the new IPCC emissions scenarios, Finnish Environment Institute Publishing. Finland

Von Storch H and Zwiers FW (2002) Statistical Analysis in Climate Research, Cambridge University Press. UK. 494.

Wilby RL and Harris I (2006) A framework for assessing uncertainties in climate change impacts: low flow scenarios for the River Thames, UK. *Water Resources Research* 42, W02419, doi:10.1029/2005WR004065.

Wang G and Schimel D (2003) Climate change, climate modes, and climate impacts, *Annual Review of Environment and Earth Sciences* 28: 1-28.

Zhenmei Ma, Shaozhong Kang Lu Zhang, Ling Tong and Xiaoling S (2008) Analysis of impacts of climate variability and human activity on streamflow for a river basin in arid region of northwest China, *Journal of Hydrology* 352: 239-249.

پی نوشت‌ها

- 1- Internal variability
- 2- Natural Variability
- 3- Atmosphere- Ocean General Circulation Model
- 4- Canadian General Circulation Model 3
- 5- Hadlly Center of Circulation Model3
- 6- Control Run
- 7- World Meteorological Organization

۶- مراجع

مساج بوانی ع ر (۱۳۸۵) ارزیابی ریسک تغییر اقلیم و تأثیر آن بر منابع آب، رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

Arab DR (2009) Analysis drought experiance of 2008-2009 water year in the Large Karoun River Basin and introduce the wayesfor the future. Rhbord Daneshpoya Consulting Engineers in Association with KHOZESTAN Water and Power Authority Ministry of Energy, Iran (InPersian).

Baede APM, Ahlonsou E, Ding Y and Schimel D (2001) The Climate System: an Overview. In: Climate Change 2001, The Scientific Basis, Contribution of Working Group I to the Third Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Houghton et al. (eds.)], Cambridge University Press. Cambridge and New York, 525-582.

Hegerl GC, Zwiers FW, Braconnot P, Gillett NP, Luo Y, Marengo Orsini JA, Nicholls N, Penner JE and Stott PA (2007) Understanding and attributing climate change. The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the FAR of the IPCC. Cambri. Uni, 667.

Chen H, Guo Sh, Xu Chyu and Singh VP (2007) Historical temporal trends of hydro-climatic variables and runoff response to climate variability and their relevance in water resource management in the Hanjiang basin, *Journal of Hydrology* 344: 171- 184.